

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2021/1118

af 26. marts 2021

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer den metode, som afviklingsmyndigheder skal anvende til at skønne det krav, der er omhandlet i artikel 104a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU, og det kombinerede bufferkrav for afviklingsenheder på konsolideret afviklingskoncernniveau, hvis afviklingskoncernen ikke er omfattet af disse krav i henhold til nævnte direktiv

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, og særlig artikel 45c, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kravet om yderligere kapitalgrundlag, der er omhandlet i artikel 104a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾, og det kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, stk. 1, nr. 6), i nævnte direktiv er input til beregning af tabsabsorberings- og rekapitaliseringsbeløbet i artikel 45c, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU. Disse krav skal anvendes af afviklingsmyndighederne til at fastsætte minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 45, stk. 1, i nævnte direktiv.
- (2) I henhold til artikel 45e, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU skal afviklingsenheder opfylde minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau. En afviklingskoncern som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 83b), i direktiv 2014/59/EU er måske ikke altid identisk med en koncern som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 26), i samme direktiv, navnlig når en sådan koncern består af mere end én afviklingskoncern. I henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽³⁾ finder kravet om yderligere kapitalgrundlag og det kombinerede bufferkrav anvendelse på moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau. Disse krav finder dog ikke nødvendigvis anvendelse på afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau, da afviklingskoncernen måske ikke omfatter hele koncernen. Det er derfor nødvendigt at specificere en skønsmetode for disse krav for en sådan situation.

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

- (3) Det forhold, at en afviklingskoncerns samlede risikoeksponering udgør næsten hele risikoeksponeringsbeløbet for en koncern, er et tegn på, at de risici eller risikoelementer, der findes i den pågældende afviklingskoncern, ikke adskiller sig væsentligt fra dem, der findes i koncernen. I så fald bør afviklingsmyndigheden anvende det krav om yderligere kapitalgrundlag, der gælder for moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau, som et skøn til fastsættelse af kravet om yderligere kapitalgrundlag, når den fastsætter det minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der finder anvendelse på afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau.
- (4) Ligeledes er det forhold, at en afviklingskoncerns samlede risikoeksponering næsten udelukkende kan tilskrives en enhed i denne afviklingskoncern, et tegn på, at de risici eller risikoelementer, der findes i den pågældende afviklingskoncern, ikke adskiller sig væsentligt fra dem, der findes i den nævnte enhed i afviklingskoncernen. Hvis afviklingskoncernens samlede risikoeksponering ikke afviger væsentligt fra risikoeksponeringen i den største enhed i denne afviklingskoncern, bør afviklingsmyndigheden derfor anvende kravet om yderligere kapitalgrundlag fra denne største enhed som et skøn til fastsættelse af kravet om yderligere kapitalgrundlag, når den fastsætter minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau.
- (5) Hvis en afviklingskoncern er mere kompleks, og dens særlige karakteristika ikke fuldt ud kan gengives ved at afspejle kravet om yderligere kapitalgrundlag, der gælder enten for moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau eller for afviklingskoncernens største enhed, bør afviklingsmyndighederne anvende forskellige skøn for kravet om yderligere kapitalgrundlag for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau. Hvis det krav om yderligere kapitalgrundlag, der finder anvendelse på moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau, er højere end kravet om yderligere kapitalgrundlag for hver enkelt enhed i afviklingskoncernen, bør det krav om yderligere kapitalgrundlag, der gælder for moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau, danne grundlag for at skønne afviklingsenhedens krav om yderligere kapitalgrundlag på konsolideret afviklingskoncernniveau. I så fald bør afviklingsmyndighederne på grundlag af oplysninger fra den kompetente myndighed forsøge at justere dette skøn, så det afspejler afviklingskoncernens specifikke risici i forhold til risiciene for moderinstituttet i Unionen på koncernkonsolideret niveau. Denne justering bør tage hensyn til, at visse af afviklingskoncernens risici muligvis ikke findes i andre af koncernens enheder, som ikke er en del af afviklingskoncernen, eller at visse risici, der findes i disse enheder i koncernen, ikke findes i selve afviklingskoncernen.
- (6) Det forhold, at et eller flere individuelle krav inden for afviklingskoncernen er højere end det krav om yderligere kapitalgrundlag, der gælder for moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau, er et tegn på idiosynkratiske risici eller risikoelementer inden for afviklingskoncernen. Disse idiosynkratiske risici eller risikoelementer kan være mindre vigtige set i lyset af hele koncernen på konsolideret niveau, f.eks. fordi de kan opvejes af udliggende risikofaktorer uden for afviklingskoncernen. Med henblik på at skønne kravet om yderligere kapitalgrundlag for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau bør afviklingsmyndigheden derfor, når dette sker, sammenligne et skøn baseret på justeringer af kravet om yderligere kapitalgrundlag, der finder anvendelse på moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau, med et skøn baseret på et vægtet gennemsnit af kravene om yderligere kapitalgrundlag for alle enheder i afviklingskoncernen. Afviklingsmyndigheden bør anvende det skøn, der giver det højeste krav, som input til fastsættelsen af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau.
- (7) For at kunne skønne kravet om yderligere kapitalgrundlag for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau for mere komplekse koncerner bør afviklingsmyndighederne om muligt på grundlag af oplysninger fra den kompetente myndighed justere kravet om yderligere kapitalgrundlag for moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau for at afspejle, at visse risici eller risikoelementer, der er omfattet af dette krav om yderligere kapitalgrundlag, ikke er relevante for den pågældende afviklingskoncern, f.eks. på grund af deres art eller geografiske placering. Afviklingsmyndighederne bør også på grundlag af oplysninger fra den kompetente myndighed, hvor det er muligt, foretage justeringer af dette krav for at tage hensyn til, at visse risici eller risikoelementer vedrørende afviklingskoncernen ikke fuldt ud afspejles i dette krav eller modregnes heri, men alligevel er relevante for afviklingskoncernen. Alle justeringer bør baseres på oplysninger fra de relevante

kompetente myndigheder, hvis sådanne foreligger, da disse myndigheder er ansvarlige for at vurdere de løbende risici, som enheder i en koncern er eksponeret for. Hvis en sådan justering ikke er mulig, bør afviklingsmyndigheden anvende det ikkejusterede krav om yderligere kapitalgrundlag, der gælder for moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau, til at skønne kravet om yderligere kapitalgrundlag for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau.

- (8) Satsen for kapitalbevaringsbufferen varierer ikke fra institut til institut. Denne sats bør derfor anvendes til at skønne kapitalbevaringsbufferen for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau.
- (9) For at afspejle koncernens planlagte struktur efter gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi bør de bufferkrav, der har til formål at håndtere systemiske risici, nemlig bufferen for globalt systemisk vigtige institutter, bufferen for andre systemisk vigtige institutter og den systemiske risikobuffer, automatisk anses for at være identiske med de krav, der er fastsat for den enhed, der med hensyn til det samlede risikoeksponeringsbeløb ligger tættest på afviklingskoncernen.
- (10) I henhold til artikel 45c, stk. 3, første afsnit, litra a), nr. ii), i direktiv 2014/59/EU er rekapitaliseringsbeløbet det beløb, som giver afviklingskoncernen hidrørende fra afviklingen mulighed for fornyet opfyldelse af bl.a. kravet om yderligere kapitalgrundlag på konsolideret afviklingskoncernniveau efter gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi. I henhold til artikel 45c, stk. 3, syvende afsnit, i direktiv 2014/59/EU skal det beløb, der er nødvendigt for at sikre, at afviklingsenheden efter afvikling er i stand til at opretholde tilstrækkelig markedstillid i en passende periode, svare til det kombinerede bufferkrav, der finder anvendelse efter anvendelsen af afviklingsværktøjerne minus den kontracykliske kapitalbuffer. Rekapitaliseringsbeløbet, herunder det beløb, der er nødvendigt for at opretholde markedstilliden, er en del af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver og kan ned- eller opjusteres i henhold til artikel 45c, stk. 3 og 7, i direktiv 2014/59/EU for at afspejle ændringerne for afviklingskoncernen efter anvendelsen af afviklingsværktøjerne. Det er derfor kun de krav om yderligere kapitalgrundlag og de kombinerede bufferkrav, der finder anvendelse på afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau, som anvendes til at kalibrere minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, og som bør skønnes. Dette skøn bør dog ikke berøre eventuelle justeringer af rekapitaliseringsbeløbet, herunder det beløb, der er nødvendigt for at opretholde markedstilliden, når minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver fastsættes i henhold til direktiv 2014/59/EU.
- (11) Denne forordning er baseret på de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.
- (12) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt anmodet om rådgivning fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (*) —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Skøn til fastsættelse af krav om yderligere kapitalgrundlag

1. Hvis en afviklingsenhed ikke har været underlagt et krav om yderligere kapitalgrundlag som omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU på konsolideret afviklingskoncernniveau, skønner afviklingsmyndighederne dette krav i overensstemmelse med stk. 2-7 med henblik på at fastsætte minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Hvis afviklingsenhedens samlede risikoeksponering på konsolideret afviklingskoncernniveau afviger med 5 % eller derunder i forhold til den samlede risikoeksponering for moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau, anvender afviklingsmyndighederne det krav om yderligere kapitalgrundlag, der er pålagt moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau, som et skøn til fastsættelse af dette krav med henblik på fastsættelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau.

3. Som et skøn til at fastsætte kravet om yderligere kapitalgrundlag for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau anvender afviklingsmyndighederne det krav om yderligere kapitalgrundlag for den enhed, der tegner sig for den største andel af afviklingskoncernens samlede risikoeksponering på konsolideret grundlag, hvis alle følgende forhold gælder:

- a) Den samlede risikoeksponering for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau afviger med mere end 5 % i forhold til den samlede risikoeksponering for moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau.
- b) Den samlede risikoeksponering for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau er lig med eller afviger med mindre end 5 % i forhold til det individuelle samlede risikoeksponeringsbeløb for den enhed, der tegner sig for den største andel af afviklingskoncernens samlede risikoeksponering på konsolideret grundlag.
- c) Kravet om yderligere kapitalgrundlag for den enhed, der tegner sig for den største andel af afviklingskoncernens konsoliderede samlede risikoeksponering, er større end nul.

4. Hvis stk. 2 og 3 ikke finder anvendelse, og ingen af de enheder, der indgår i afviklingskoncernen, er underlagt et højere krav om yderligere kapitalgrundlag end det krav om yderligere kapitalgrundlag, der er pålagt moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau, anvender afviklingsmyndighederne som et skøn til fastsættelse af kravet om yderligere kapitalgrundlag for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau det krav om yderligere kapitalgrundlag, der er pålagt moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau, med forbehold af de justeringer, der er omhandlet i artikel 2.

5. Hvis stk. 2 og 3 ikke finder anvendelse, og én eller flere af de enheder, der indgår i afviklingskoncernen, er underlagt et højere krav om yderligere kapitalgrundlag end det krav om yderligere kapitalgrundlag, der er pålagt moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau, anvender afviklingsmyndighederne det højeste af følgende som et skøn til fastsættelse af kravet om yderligere kapitalgrundlag for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau:

- a) det krav om yderligere kapitalgrundlag, der pålægges moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau, med forbehold af de justeringer, der er omhandlet i artikel 2
- b) summen af produkterne af krav om yderligere kapitalgrundlag for enhederne i afviklingskoncernen og de respektive individuelle samlede risikoeksponeringsbeløb for disse enheder divideret med summen af disse enheders individuelle samlede risikoeksponering.

6. Med henblik på stk. 5, litra b), er kravet om yderligere kapitalgrundlag for den pågældende enhed nul, hvis en enhed ikke individuelt er blevet pålagt krav om yderligere kapitalgrundlag.

7. Med henblik på denne artikel beregnes den samlede risikoeksponering i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3 og 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 og på individuelt eller konsolideret grundlag, alt efter hvad der er relevant.

*Artikel 2***Justeringer af skøn til fastsættelse af krav om yderligere kapitalgrundlag**

1. Med henblik på artikel 1, stk. 4, og artikel 1, stk. 5, litra a), justerer afviklingsmyndighederne på grundlag af oplysninger fra den relevante kompetente myndighed deres skøn til fastsættelse af kravet om yderligere kapitalgrundlag for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau i hvert af følgende tilfælde:
 - a) Nogle af de risici eller risikoelementer, for hvis dækning kravet om yderligere kapitalgrundlag blev pålagt moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau af den kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, findes ikke i den pågældende afviklingskoncern.
 - b) Nogle af de risici eller risikoelementer, for hvilke der ikke blev pålagt krav om yderligere kapitalgrundlag for moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau af den kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, findes i den pågældende afviklingskoncern.
2. De i stk. 1 omhandlede justeringer foretages ikke, hvis afviklingsmyndigheden efter at have hørt den kompetente myndighed og efter at have taget oplysningerne fra denne kompetente myndighed i betragtning har vurderet, at der ikke er nogen væsentlig risiko i forbindelse med enheder eller aktiviteter i koncernen, som ikke er indgået i afviklingskoncernen.

*Artikel 3***Skønsmetode for det kombinerede bufferkrav for afviklingsenheder**

1. Skønnet til fastsættelse af det kombinerede bufferkrav for afviklingsenheder på det konsoliderede afviklingskoncernniveau er summen af de bufferkrav, der er omhandlet i artikel 129, stk. 1, artikel 131, stk. 4 og 5, og artikel 133, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU, alt efter hvad der er relevant, og i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2-4.
2. Afviklingsmyndighederne anvender som et skøn til fastsættelse af kravet om kapitalbevaringsbuffer som omhandlet i artikel 129, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau det krav om kapitalbevaringsbuffer, der er pålagt moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau.
3. Hvis afviklingsmyndigheden også er moderinstituttet i Unionen, anvender afviklingsmyndighederne det krav om en G-SII-buffer (buffer for et globalt systemisk vigtigt institut), der er pålagt moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau som et skøn til fastsættelse af kravet om en G-SII-buffer som omhandlet i artikel 131, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau.
4. Afviklingsmyndighederne anvender som et skøn til fastsættelse af kravet om en O-SII-buffer (buffer for andet systemisk vigtigt institut) som omhandlet i artikel 131, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau det krav om en O-SII-buffer, der er pålagt moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau. Hvis kravet om O-SII-buffere også er blevet fastsat på et andet konsolideringsniveau end på koncernniveau, anvender afviklingsmyndighederne som et skøn til fastsættelse af dette krav det krav om O-SII-buffer, der er fastsat på det konsolideringsniveau, der ligger tættest på afviklingskoncernens niveau med hensyn til det samlede risikoeksponeringsbeløb.
5. Afviklingsmyndighederne anvender som et skøn til fastsættelse af kravet om den systemiske risikobuffer som omhandlet i artikel 133, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU for afviklingsenheden på konsolideret afviklingskoncernniveau det krav om den systemiske risikobuffer, der er pålagt moderinstituttet i Unionen på konsolideret koncernniveau. Hvis kravet om den systemiske risikobuffer også er blevet fastsat på et andet konsolideringsniveau end på koncernniveau, anvender afviklingsmyndighederne som et skøn til fastsættelse af dette krav det krav om den systemiske risikobuffer, der er fastsat på det konsolideringsniveau, der ligger tættest på afviklingskoncernens niveau med hensyn til det samlede risikoeksponeringsbeløb.

*Artikel 4***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand
